

LA SALVACIÓ I EL TEMPS DE LA FI

Dissabte 21 d'abril

LLEGEIX PER L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Joan 14:9; Sofonies 3:17; Joan 1:1-3; Romans 8:38, 39; Salmes 91:15, 16; Apocalipsi 14:6, 7; Efesis 1:4, 5.

PER MEMORITZAR:

“En això consisteix l'amor: no pas en el fet que nosaltres hàgim estimat Déu, sinó en el fet que ell ens va estimar i va enviar el seu Fill com a propiciació pels nostres pecats” (1 Joan 4:10).

Una diferència fascinant però crucial entre el cristianisme i les religions no cristianes és que, si bé aquestes emfatitzen allò que els seus fundadors els han ensenyat, no emfatitzen el que els seus fundadors *han fet per ells*. I això és perquè, més enllà del que els seus fundadors van poder haver fet, no podrien salvar-los. Tot el que aquests líders van poder fer va ser intentar ensenyar a la gent com “salvar-se” a si mateixa.

En contrast, els cristians emfatitzen no només allò que Jesús va ensenyar, sinó també el que va fer, perquè el que Crist va fer proveeix l'únic mitjà pel qual som salvats. L'encarnació de Crist (Romans 8:3), la seva mort a la Creu (Romans. 5:8), la seva resurrecció (1 Pere 1:3) i el seu ministeri al cel (Hebreus 7:25): només són els actes de Crist que ens salven. Indubtablement, no hi ha res en nosaltres mateixos. “Si vostès reuneixen tot el bo, sant, noble i amable en l'home, i després el presenten davant els àngels de Déu com si exercís una part en la salvació de l'ànima humana o com un mèrit, la proposta seria rebutjada com una traïció” (FO 22).

Aquesta meravellosa veritat és especialment important enmig dels perills i enganys dels darrers dies.

L'AMOR DEL PARE

No molt abans de la Creu, Jesús va parlar amb el seu cercle íntim sobre la manera en què les persones poden anar al Pare a través d'ell. Va ser allà quan Felip va dir: “Senyor, mostra'ns el Pare i ja en tenim prou” (Joan 14:8).

Llegeix Joan 14:9. Com li va respondre Jesús a Felip? Què ens ensenya aquesta resposta sobre el Pare, i quins conceptes erronis sobre Déu hauria d'aclarir?

Alguns diuen que el Déu de l'Antic Testament és un Déu de justícia en comparació amb el del Nou Testament, que està ple de misericòrdia, gràcia i perdó. Fan entre els dos una distinció que no és vàlida. És el mateix Déu, amb els mateixos trets, tant a l'Antic Testament com al Nou Testament.

Una de les raons per la qual Crist va venir a aquest món va ser per revelar la veritat sobre Déu el Pare. Al llarg dels segles, s'havien generalitzat idees equivocades sobre ell i del seu caràcter, no només entre els pagans, sinó també entre la nació escollida per Déu. “La Terra va quedar a les fosques per causa d'una falsa interpretació de Déu. Perquè poguessin il·luminar-se les llòbregues ombres, per tal que el món pogués ser portat de nou a Déu, havia de trencar-se el poder enganyós de Satanàs” (*DTG* 13).

Déu no canvia. Si coneguéssim bé tots els fets que van envoltar els esdeveniments de l'Antic Testament, descobriríem que Déu és igual de misericordiós en tots dos Testaments. La Bíblia declara: “Déu és amor” (1 Joan 4:8) i Déu no canvia. “Jesucrist és el mateix ahir, avui i pels segles” (Hebreus 13:8).

Recorda, també, que va ser el Déu de l'Antic Testament qui va penjar de la Creu.

Aquest Déu també és lent per a la ira; és fidel, compassiu i benigne; i és ple d'amor (Èxode 34:6, 7). Déu té un amor infal·lible (Salms 143:8) i es complau en els qui el veneren (Salms 147:11). Déu pensa donar prosperitat i esperança a la gent (Jeremies 29:11). En el seu amor, ja no reprèn sinó que s'alegra i és ple de goig pel seu poble amb cants (Sofonies 3:17). Això, i molt més, és Déu el Pare.

■ Pensa en el fet que Jesús representa a Déu el Pare. Per què és una veritat tan meravellosa i esperançadora, especialment per a aquells que, de vegades, podrien tenir por de Déu?

L'AMOR DE CRIST

El pecat va separar la raça humana de Déu; un abisme incipient es va obrir entre ells, i llevat que aquest abisme es tanqués la humanitat estaria condemnada a la destrucció eterna. L'abisme era profund i perillós. Es necessitava una cosa totalment increïble per resoldre el problema del pecat i reunir la humanitat pecadora amb un Déu just i sant. Es requeria que Algú etern com Déu mateix. Algú tan diví com Déu mateix es convertís en un ésser humà i, en aquesta humanitat, s'oferís com a sacrifici pels nostres pecats.

Llegeix Joan 1:1 al 3 i 14, i Filipencs 2:5 al 8. Què ens ensenyen aquests textos sobre qui és Jesús?

Crist era etern i no depenia de ningú ni de res per a la seva existència. Ell era Déu; no la mera aparença exterior de Déu, sinó Déu mateix. La seva naturalesa essencial era divina i eterna. Jesús va retenir aquesta divinitat, però va esdevenir ésser humà per guardar la Llei en carn humana i morir com Substitut dels qui han violat la Llei, que som tots nosaltres (Romans 3:23).

Crist es va fer humà, sense cap avantatge sobre els altres éssers humans. Va guardar la Llei de Déu no mitjançant el seu poder diví i intern, sinó confiant en el mateix poder diví i extern disponible per a qualsevol altre ésser humà.

Jesús era completament Déu i completament humà. Això vol dir que qui sosté “l'univers amb el poder de la seva paraula” (Hebreus 1:3) era el mateix que va ser trobat com un “infantó ajagut a la menjadora” (Lluc 2:16). Significa que aquell qui “és abans de totes les coses, i totes les coses subsisteixen en ell” (Colossencs 1:17) és el mateix que, com a nen humà, “progressava en coneixement, en estatura i en gràcia davant Déu” (Lluc 2:52). Això vol dir que sense Aquell “no existiria res del que existeix” (Joan 1:3), sent el mateix al qui van matar “penjant-lo en un patíbul” (Fets 5:30).

Si tot això ens revela l'amor de Crist per nosaltres, i l'amor de Crist per nosaltres no és més que una manifestació de l'amor del Pare per nosaltres, llavors no és d'estranyar que tinguem tantes raons per alegrar-nos i ser agraïts!

Llegeix Romans 8:38 i 39. En quina mesura el que hem llegit a l'estudi d'avui ens dona poderoses raons per confiar en el que Pau ens diu aquí?

L'AMOR DE L'ESPERIT

L'Esperit Sant ha estat incomprès, gairebé tant com el Pare. Alguns teòlegs creuen que l'Esperit és l'amor entre el Pare i el Fill. En altres paraules, que l'Esperit és simple afecte entre el Pare i el Fill. Això ho redueix a una relació entre dos membres de la Deïtat i nega que ell sigui un membre d'ella per si mateix.

Les Escriptures, però, revelen la seva personalitat. Els cristians es bategen en el seu nom juntament amb els del Pare i del Fill (Mateu 28:19). L'Esperit glorifica Crist (Joan 16:14) i convenç a la gent (Joan 16:8). Se'l pot contristar, agraviar (Efesis 4:30). És Consolador (Joan 14:16), Defensor (*BCI*) i Protector (*BM*). Ensenya (Lluc 12:12), intercedeix (Romans 8:26) i santifica (1 Pere 1:2). Crist va dir que l'Esperit guia el poble cap a la veritat plena (Joan 16:13).

En síntesi, l'Esperit Sant és Déu, com ho són el Pare i el Fill. Junts, formen un sol Déu.

Tot allò que l'Esperit fa revela l'amor diví. Quines són algunes de les coses que fa? Lluc 12:12; Joan 16:8-13; Fets 3:2.

La major evidència que l'Esperit Sant és Déu és l'encarnació de Crist. Jesús va néixer de l'Esperit Sant (Mateu 1:20). Només Déu podia “crear” d'aquesta manera.

L'Esperit Sant va poder realitzar dos miracles oposats per Crist. Primer, va portar al Crist omnipresent al si de Maria; el mateix Crist que va ascendir físicament al cel amb cos humà, confinat dins d'aquest cos. En segon lloc, l'Esperit torna a portar al Crist confinat per la seva humanitat i, en un altre miracle inexplicable, fa que estigui present per als cristians de tot el món.

De manera que l'Esperit Sant, juntament amb el Pare i el Fill, està treballant en el nostre favor. “La Divinitat es va commoure de pietat per la humanitat, i el Pare, el Fill i l'Esperit Sant es van donar a si mateixos a l'obra de formar un pla de redempció” (*CSS 219*).

El Pare, el Fill i l'Esperit Sant ens estimen de la mateixa manera i treballen per tal de salvar-nos per al Regne etern de Déu. Com podrem descuidar una salvació tan gran?

Quant consol podem obtenir del fet que el Pare, el Fill i l'Esperit Sant treballen junts pel nostre benestar etern?

LA SEGURETAT DE LA SALVACIÓ

Alguns adventistes del setè dia es pregunten si seran salvats. Els falta seguretat i anhelen conèixer el seu futur, en termes de vida eterna. S'esforcen per ser bons, però es queden curts. Miren introspectivament i és poc allò que troben que els animi en la seva experiència de vida.

Quan veiem la immensa esquerda entre el caràcter de Jesús i el nostre, o quan llegim un versicle com “la porta que duu a la vida és estreta, i el camí és angost; per això pocs la troben” (Mateu 7:14), qui no té moments en què es pregunta si ho aconseguirà?

Per tal d'estar preparats per al temps de la fi, hem de comptar amb la seguretat de la salvació en el present. Hem de delectar-nos en la realitat de la salvació per a enfrontar el futur sense por. Com hem vist, tota la Deïtat treballa per salvar-nos i, per tant, podem i hem de viure amb la seguretat de la nostra salvació.

Llegeix els següents versicles. Quina esperança i garanties extraiem d'ells pel que fa a la salvació, i allò que Déu ha fet per nosaltres i el que promet fer?

Salms 91:15, 16

Joel 2:31, 32

Joan 10:28

Romans 10:9-13

---

1 Joan 5:11-13

Se'ns diu, i fins i tot se'ns ordena, portar una vida santa, però aquesta vida és el resultat d'haver estat salvats per Crist, no el mitjà per aconseguir aquesta salvació. Encara que hem de ser fidels, inclús fins a la mort, sempre hem de dependre del do diví com la nostra única esperança de salvació. El poble de Déu serà trobat fidel i obedient en els darrers dies, una fidelitat i una obediència que sorgeixen de la seguretat d'allò que Crist ha fet per ell.

L'EVANGELI ETERN

Llegeix Apocalipsi 14:6 i 7. Què és el "l'evangeli etern"?

A l'evangeli se l'anomena "etern". Aquesta és una altra evidència que Déu no canvia. Un Déu immutable té un evangeli immutable. Aquest evangeli etern els dona seguretat a tots els qui estiguin disposats a acceptar-l'ho. L'evangeli revela l'amor immutable de Déu, i és aquest missatge el que necessita arribar al món. Tots han de tenir una oportunitat per escoltar-lo i necessiten fer-ho, de manera que Déu ha cridat al seu poble a difondre'l.

"Ja que ens escollí en ell abans de la creació del món perquè li estiguéssim consagrats i fóssim sense defecte davant els seus ulls. Per amor ens predestinà a ser adoptats com a fills seus, per mitjà de Jesucrist, segons la benevolència del seu disseny" (Efesis 1:4, 5). Què ens diu això sobre com d'"etern" és l'evangeli?

Escollits en ell "abans de la creació del món". Parlant de evangeli "etern"! Fins i tot abans de la creació d'aquest món, el pla de Déu era que tinguéssim salvació en ell.

Reflexiona en algunes d'aquestes paraules: "escollit", "consagrats", "predestinats", "sense defecte", "adopció". En aquests dos versicles, observa l'èmfasi del desig de Déu que tinguem vida eterna "en ell". I el fet que Déu hagi fet tot això en l'eternitat passada (*veure també* 2 Tessalonicencs 2:13; 2 Timoteu 1:9) apunta clarament a la seva gràcia, en mostrar que la nostra salvació no prové d'alguna cosa que puguem fer ni de cap mèrit que tinguem com a criatures, sinó com un acte que sorgeix plenament del propi caràcter amant de Déu. De quina manera podria la salvació provenir d'alguna cosa que poguéssim fer, si vam ser escollits per ser salvats en ell fins i tot abans d'existir? Està en nosaltres decidir si l'acceptem o la rebutgem.

I com es manifesta aquesta decisió en la vida dels escollits? Sent "consagrats"* i "sense defecte davant els seus ulls" (Efesis 1:4). Per això també vam ser escollits.

Som cridats a difondre l'"evangeli etern" al món com a part del missatge del temps de la fi abans del retorn de Crist. Per què hem de conèixer i experimentar la realitat de l'"evangeli etern" en la nostra vida abans de poder compartir-la amb els altres?

---

* A BIC i BM: "sants". (Nota del traductor).

PER ESTUDIAR I MEDITAR: Podem tenir seguretat de la salvació, però no hem de ser presumptuosos al respecte. Existeix alguna cosa com una falsa seguretat de salvació? I tant que sí. I Jesús ho va advertir en dir: “No tots el qui em diuen: Senyor, Senyor, entraran en el Regne del cel, sinó els qui fan la voluntat del meu Pare celestial. Aquell dia n'hi haurà molts que em diran: Senyor, Senyor, no hem profetitzat en el teu nom, i en el teu nom, no hem expulsat dimonis, i en el teu nom, no hem fet molts miracles? Llavors jo els declararé: No us conec de res; allunyeu-vos de mi, els qui pratiqueu el mal” (Mateu 7:21-23).

Aquesta gent va cometre dos errors fatals. Primer, tot i les grans coses que havia fet en nom del Senyor, no va fer la voluntat del Senyor, que era obeir la seva llei. Jesús no va dir: “Aparteu-vos de mi” vosaltres que no esteu “sense pecat” o que no sou “sense culpa” o que no sou “perfectes”. Al contrari, els va descriure com “els qui heu fet el mal” (*BM*), una traducció d'*anomia*, o “sense llei”. En segon lloc, observa el seu èmfasi en si mateixos i en el que han aconseguit: *No vam fer això en el teu nom? O No vam fer allò en el teu nom? O No vam fer això altre, i tot en el teu nom també?* Si us plau! Com de lluny de Crist deuen estar per cridar l'atenció sobre les seves pròpies obres en un intent per justificar-se davant de Déu? Les úniques obres que ens salvaran són les de Crist, que ens són acreditades per la fe. Aquí està la nostra seguretat, no en nosaltres mateixos ni en les nostres obres, sinó només en allò que Crist ha fet per nosaltres. Vols seguretat? Descansa només en els mèrits de la justícia de Crist, i tindràs tota la seguretat que necessites.

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Pel que sembla, Martí Luter va dir: “Quan em fixo en mi, no sé com puc ser fora de perill. Quan miro Jesús, no sé com puc perdrem”. Quin gran encert trobem en aquestes paraules? Per què és una bona idea conservar aquesta actitud sempre davant de nosaltres?
2. Reflexiona en aquesta idea que hem estat escollits per a la salvació fins i tot abans de la fundació del món. Per què això no vol dir que tots seran salvats? Si la gent no se salva, serà perquè Déu no la va escollir o per les decisions que va prendre? Analitza aquesta pregunta a classe.
3. La realitat del panorama de la Gran Controvèrsia, com ens ajuda a afrontar la realitat del mal fins i tot en un món al qual el Pare, el Fill i l'Esperit Sant estimen?

RESUM: La realitat de l'amor de Déu es manifesta en el seu pla per salvar als éssers humans, malgrat ells mateixos i fins i tot si no s'ho mereixen.